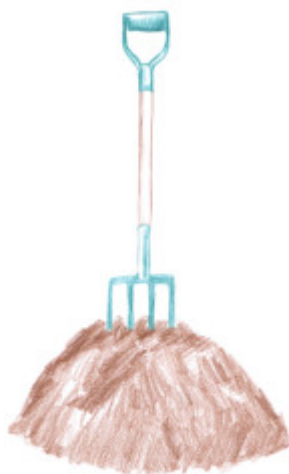

Koláři Koláři, práce se ti nedaří...

 litterate.cz/kolari-kolari-prace-se-ti-nedari

Vidlák

26 ledna, 2023

Přátelé, dneska si zahraju na svého blogerského kolegu Vlka. Můj bratr vládne angličtinou podstatně lépe než já a tak je schopen číst i anglické zpravodajství. Před několika dny se k němu dostal docela zajímavý odkaz, který jsme nemohli nechat jen tak.

Vězte, že v USA existuje komunistická strana. A tato americká komunistická strana vydávala od roku 1944 až do roku 2016 takové svoje americké Haló noviny. Jedná se o časopis „Political Affairs“ Anglická Wikipedie o něm píše (v automatizovaném překladu):

Political affairs byly při svém založení teoretickým orgánem komunistické strany, USA , obecně publikovaly články určené téměř výhradně členům KSC. Koncem 90. let se tato role změnila. Political affairs se zbavily role vnitřního orgánu komunistické strany a zaujaly širší postoj. Poskytuje marxistické pohledy na mnoho současných problémů a zapojuje se do teoretických diskusí relevantních pro marxisty a dělnické hnutí. Kromě článků věnovaných národní a mezinárodní politice časopis nabízí poezii, recenze knih, příležitostné recenze hudby a filmu, rozhovory a příležitostné povídky.

Publikaci lze vysledovat až k The Masses , slavným novinám Greenwich Village z 10. let 20. století. Poté, co byl potlačen vládou, noviny pokračovaly jako Osvoboditel . Nezávisle na tom založili Přátelé sovětského Ruska v roce 1919 další měsíčník Sovětské Rusko . V roce 1924 byl název změněn na Sovětské Rusko obrázkové . Konečně William Z. Foster zahájil činnost Labor Herald jako oficiální publikaci své odborové vzdělávací ligy v březnu 1922. Když Workers Party of America byla konečně konsolidována jako jednotná nadzemní komunistická strana ve Spojených státech, bylo rozhodnuto, že strana by měla mít teoretický měsíčník i deník, v souladu s Leninovou směrnicí v Co je třeba udělat?

V těchto novinách vyšel v roce 2008 článek o šedé eminenci našeho generálského kandidáta Petra Koláře o jeho působení v USA jako českého velvyslance. Tehdy ještě v USA panovala téměř absolutní svoboda slova, Cancel culture byla teprve v plenkách a tak se mohly říkat věci nevídané a neslýchané. Z mé strany je to taková pěkná tečka za tím našim volebním případem. Než si člověk plivne do dlaní a sevře meč, zpravidla ještě ucedí nějakou nadávku... Tohle by tomu docela dobře odpovídalo.

Článek v originále najdete zde:

<http://www.politicalaffairs.net/agent-kolar-bush-s-new-hope-for-destabilizing-cuba>

Zde je automatizovaný překlad článku:

Agent Kolar, Bushova nová naděje na destabilizaci Kuby

Bushova administrativa, která až dosud věřila, že se jejím kubánským žoldákům podaří destabilizovat zemi, smazala svou malou důvěryhodnost v otázce Kuby, a vložila své naděje do nedůvěryhodnosti. Čisté ruce bystrého Čecha, zdatného studenta jeho špionážních služeb.

Petr ‚Peter‘ Kolář, velvyslanec České republiky ve Washingtonu,

vybraný a naverbovaný CIA na konci 80. let, se za necelé tři roky změnil ze zaměstnance údržby budov a poštovního úředníka na hlavního výzkumníka Institutu strategických studií při na ministerstvu obrany v Praze.

Stalo se tak díky malému postrčení jeho přítele Václava Havla, rovněž napojeného na americké zpravodajské kanály.

Kolář začal svůj závratný vzestup po rozpadu socialistického státu v bývalém Československu, když ho jeho páni přes noc poslali do Washingtonu, aby podle jeho oficiální biografie zahájil výcvikový program pro své nové úkoly. Tento školicí program probíhal v Mezinárodním centru Woodrowa Wilsona (WWIC), instituci financované a provozované vládou USA.

Jeho biografie neříká, že WWIC, připojená k univerzitě v Princetonu, je svázána se CIA . Ve skutečnosti natolik, že nechvalně známý bývalý ředitel CIA Allen W. Dulles odkázal své osobní archivy tomuto institutu.

James Billington, ředitel WWIC v letech 1973 až 1988, začal svou kariéru jako Dullesův asistent a skončil jako poradce Ronalda Reagana. Podle Dullesových odtajněných dokumentů pracovalo velké množství profesorů z tohoto centra také jako poradci „na vysoké úrovni“ pro americké špionážní agentury.

Lee Hamilton, její současný ředitel, má ještě temnější resumé. Bývalý kongresman ze státu Indiana, byl členem prezidentského poradního sboru pro domácí bezpečnost, tajemníkem Národní bezpečnostní studijní skupiny ministerstva obrany a... tajemníkem poradního sboru CIA pro ekonomické zpravodajství. Ještě vážnější: byl v Národní komisi pro teroristické útoky, známé také jako Komise 11. září.

Co tedy mohl agent Kolar ve Washingtonu studovat?

Jisté je, že ještě v Praze ho Havlova spojka rychle poslala na cestu na ministerstvo zahraničí, kde by raketovou rychlostí stoupal od jedné intriky k druhé, až se stal náměstkem.

Nyní mohl Washington sklidit, co zasel.

PŘICHÁZÍ S FLASKEM MAFIE

Dne 2. prosince 2005 doktor Kolar (teď se mu říká doktor) předal své pověřovací listiny George W. Bushovi. Věděl, jaké jsou priority. Počkal až po novoročních svátcích a 17. ledna 2006 byl v Miami, kde se setkal s těmi nejodpornějšími mafiánskými živly.

V květnu byl připraven vyjít jako hvězda protikubánské show.

Docela hrubým krokem si spiklenci vybrali kanceláře Centra pro svobodnou Kubu, nechvalně známého agenta CIA Franka Calzóna, aby svolali tiskovou konferenci. Kolář pozval řadu diplomatů z jiných bývalých východoevropských socialistických zemí, aby zahájili to, co nazval „iniciativou na podporu vnitřní opozice na Kubě“.

Mezi jeho doprovod patřil kongresman Lincoln Díaz-Balart, syn vládního ministra za diktatury Fulgencia Batisty; Caleb McCarry, vedoucí Bushova plánu na anexi Kubu; Orlando Gutiérrez Boronat, terorista rekrutovaný z kubánského demokratického ředitelství; silně dotovaná Sylvia Iriondo z MAR pro Cuba; Angel de Fana ze skupiny Plantados hasta la Libertad y la Democracia, kontrarevoluční organizace bývalých trestanců; a Mauricio Claver Carone, ředitel americko-kubánského demokratického politického akčního výboru, který se věnuje uplácení členů kongresu.

Kolář v tu chvíli netušil, že před koncem roku bude jeho tlupa spiklenců rozprášena hurikánem: prosincová zpráva úřadu Government Accountability Office (GAO) odhalující, že úředníci USAID přidělení na Kubu zatajili konečný cíl ve výši 65,4 milionů

dolarů v grantech této federální agentury, které šly jejich přátelům v Miami a Washingtonu.

Mezi podezřelými uvedenými ve zprávě GAO byli dva nejlepší Kolarovi podporovatelé: Frank Calzón a Orlando Gutierrez-Boronat, kteří dostávali milionové dotace.

Rána byla příliš těžká. O několik dní později Adolfo Franco, správce latinskoamerických fondů pro Americkou agenturu pro mezinárodní rozvoj, okamžitě rezignoval na svůj post... a připojil se k týmu republikánského prezidentského kandidáta Johna McCaina, který je shodou okolností ředitelem Mezinárodního republikánského institutu (IRI).), jeden z velkých příjemců Francovy štědrosti.

Skandál v USAID pokračoval v následujících měsících s dalšími rezignacemi a policejním vyšetřováním, které nedávno „vyhodilo do povětrí“ Felipe Sixta, Calzónovu pravou ruku a strůjce ziskového schématu zpronevěry, který se několik měsíců skrýval jako „zvláštního“ poradce prezidenta.

Další aktivita, kterou před chvílí zorganizovali Kolarovi „poradci“ v hotelu Coral Gables Biltmore, přinesla na světlo nový plán na vytvoření podvratné činnosti na Kubě, jak si jej představovali strůjci v Langley.

Kubánsko-americký senátor Mel Martinez, který vedl neobvyklé setkání, uznal izolaci Washingtonu v jeho špinavé válce proti ostrovu a zdůraznil potřebu zapojit „jiné země“ do jejich protikubánské operace. To mělo připomenout Kubáncům, kteří „byli vycvičeni k nenávisti“ k americké vládě, že tato „není jejich jediným spojencem“. José Cárdenas, „prozatímní“ ředitel nahrazující Franca v USAID, řekl, že USAID brzy začne „sledovat model zavedený východoevropským blokem v 90. letech“, čímž potvrdil, že jako první bude mít prospěch.

Mafiánská schůzka skončila výmluvným nesmyslem amerického ministra obchodu Carlose M. Gutiérreze. Podle tohoto bývalého manažera společnosti s mnohamilionovými zisky, je třeba věnovat pozornost Kubě „stejně jako tomu bylo s Tibetem a Dárfúrem“, čímž se připouští zásah USA do obou těchto krizí.

Mezitím český velvyslanec schvaloval takové absurdní pokyny, jeho bystrý spolupracovník Calzón neztrácel čas zbytečným představením. Čekal na příhodně pojmenovaném letišti Dulles ve Washingtonu na další let do Prahy.

Věděl, že od nynějška bude Cárdenasův náhradník zvýhodňovat české hlavní město při rozdělování milionů z USAID.

Za Calzónem následovali všichni jeho kolegové žoldnéři, kteří se snažili zajistit nové zdroje financování, počínaje Robertem Ménardem, v řadě, ve které byli také Boronat a Iriondo.

Václav Havel ze své strany právě 16. dubna v Bruselu inauguroval další organizaci na „obhajobu demokracie“ a je za ní chlupatá ruka kmotrů subverze na Kubě... stačí říci, že koordinátor pro „novou“, programem je Češka Kristina Prunerová z Člověka v tísní, skupiny vytvořené v Praze CIA a silně dotované National Endowment for Democracy, další agenturou napojenou na americké zpravodajské služby.

V Miami se nyní různé frakce, které se po desetiletí živily protikubánskými křížáckými výpravami federální vlády, zmítají tváří v tvář Kolarově plánu a přemýšlejí, jak se spojit s tou podvratnou strukturou, z níž mají prospěch evropské nevládní organizace a satelity USAID, NED a další. kanály.

Audit GAO týkající se protikubánských aktivit USAID se dostal do titulků s luxusními nákupy najatými „demokratickými aktivisty“ z Miami: kašmírové svetry, čokolády Godiva, hry pro Nintendo a

Sony Playstation, všechny údajně určené pro údajné disidenty.

Toto je shnilý plod důvěry kubánsko-amerických členů kongresu Ileany Ros-Lehtinenové a Lincolna a Maria Díaze-Balarta, senátora Martíneze a vůdců kubánské rady svobody. Budou se miliony USAID nadále sklízet v Miami?

Jak vidno, nic se nezměnilo. Co se v mládí naučíš, u prezidentské volby jako když najdeš.